

Martha, Martha, solícita es, et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evangeliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE,

ET IMPOSITIONE CRUCIS PROFICISCENTIBUS IN SUBSIDIUM,

ET DEFENSIONEM FIDEI CHRISTIANÆ, SEU

RECUPERATIONEM TERRÆ SANCTÆ.

PROFECTURUS in subsidium, et defensionem fidei Christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ, genuflectit ante Pontificem, coram quo unus ministro- rum tenet crucem benedicendam illi imponendam. Tum Pontifex stans sine mitra, dicit super Crucem:

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Y. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui crucis signum pretiósó Filii tui Sáanguine dedicásti, quique per eámdem crucem Filii tui Dómini nóstri Jesu Christi mundum redímere

voluísti, et per virtútem ejúsdem venerábilis crucis hu- mánum genus ab antíqui hostis chirógrapho liberásti; te suppliciter exorámus, ut dignéris hanc crucem pa- térna pietáte bene ✠ dicere, et cœléstem ei virtútem, et grátiam impartíre; ut quicúmque eam in passiónis et crucis Unigéniti tui signum ad tutelam córporis, et ánimæ super se gestáverit, cœléstis grátiae plenítudi- nem in ea, et munímen váleat tuæ benedictiónis accí- pere. Quemádmódum virgam Aaron ad rebéllium perfí- diam repelléndam benedixísti, ita et hoc signum tua dextera béne ✠ dic; et contra omnes diabólicas fraudes virtútem ei tuæ defensionis impédas: ut portántibus illud ánimæ páriter, et córporis prosperitátem cónferat salutárem, et spirituália in eis dona multiplicet. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Pontifex aspergit Crucem ipsam aqua bene- dicta, et super recepturum ipsam dicit:

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus et omni- potens Deus, splendor, et imágo Patris, et vita æténa; qui tuis discipulis asseruísti, ut quicúmque vult post te venire, semetípsum ábneget, et suam cru- cem tollens te sequátur; quæsumus imménsam clemén- tiam tuam, ut hunc fámulum tuum, qui juxta verbum tuum seípsum abnegáre, suámque crucem tollere, et te sequi, ac contra inimícos nostros pro salute pópuli tui elécti properáre, et pugnáre desiderat, semper, et ubique prótegas, ac a periculis ómnibus éruas, et a vínculo peccatórum absólvas, acceptúmque votum ad efféctum dedúcas optátum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, et vita, et in te sperántium fortitúdo, ejus iter bene dispónas, et próspéra cuncta concédas; ut inter præsentis sæculi angústias, tuo semper auxilio guber- nétur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaélem, qui

Tobiæ comes fuit in itinere suo, ejusque patrem a corpore cæcitate liberavit, in eundo et redeundo sit ei defensor contra omnes visibiles et invisibiles hostis insidias, et omnem mentis et corporis ab eo cæcitatem repellat. Qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. *r.* Amen.

Tum Pontifex sedens, accepta mitra, imponit illi Crucem, dicens :

ACCIPE signum crucis. In nomine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spiritus *✠* sancti, in figuram crucis, passionis, et mortis Christi, ad tui corporis, et animæ defensionem; ut divinæ bonitatis grátia post iter explétum, salvus et emendátus ad tuos váleas remeäre. Per Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Demum Pontifex aspergit cruce signatum aqua benedicta, qui genuflexus osculatur manum Pontificis, et discedit.

DE BENEDICTIONE ARMORUM.

PONTIFEX benedicturus arma, quæ aliquis ministrorum coram eo tenet, aut supra altare vel aliquam mensam ponuntur, stans sine mitra, dicit :

v. Adjutorium nostrum in nomine Dómini.
r. Qui fecit cælum et terram.
v. Dóminus vobiscum.
r. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

BENEDICTIO Dei omnipotentis Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spiritus *✠* sancti, descendat super hæc arma, et super induentem ea, quibus ad tuendam justitiam induatur. Rogamus te, Dómine Deus, ut illum prótegas, et defendas, qui vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. *r.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

DEUS omnipotens, in cujus manu victória plena consistit, quique étiam David ad expugnándum rebéllem Goliath vires mirábiles tribuísti, cleméntiam tuam húmili prece depóscimus, ut hæc arma almífica pietáte bene ✠ dicere dignéris; et concéde fámuló tuo **N.** éadem gestáre cupiénti, ut ad munimen, ac defénsiónem sanctæ matris Ecclésiæ, pupillórum, et viduárum, contra invisíbilium et visíbilium hóstium impugnationem, ipsis libere et victorióse utátur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIOE ENSIS.

PONTIFEX ense[m] benedicere volens, illo cui tradendus est coram eo genuflectente, quem unus ex ministris coram eo tenet, stans sine mitra, dicit:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
R. Qui fecit cœlum, et terram.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

BENE ✠ DICERE dignéris, quæsumus, Dómine, ense[m] istum; et hunc fámulum tuum, qui eum, te inspiránte, suscipere desiderat, pietátis tuæ custódia múnias, et illæsum custódias. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde aspergat Ense[m] aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, tradit eum illi, cui tradendus est, genuflexo coram eo permanente, dicens:

ACCIPE ense[m] istum, in nómine Pa✠ tris, et Fi✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, et utáris eo ad defénsiónem tuam, ac sanctæ Dei Ecclésiæ, et ad confusiónem inimicórum crucis Christi, ac fidei cristiánæ; et quantum húmana fragilitas permiserit, cum eo néminem injúste lædas; quod ipse tibi præstáre dignétur, qui cum Patre, et Spírítu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

DE BENEDICTIOE ET TRADITIOE

VEXILLI BELLICI.

PONTIFEX Vexillum bellicum, quod unus ex ministris coram eo tenet, benedicere volens, stans sine mitra, dicit:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
R. Qui fecit cœlum et terram.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, qui es cunctórum benedictio, et triumphántium fortitúdo; respice propitius ad preces humilitátis nostræ, et hoc Vexillum, quod béliico úsui præparátum est, cœlésti bene-
 dictiône sanctifica; ut contra adversárias, et rebélles nationes sit válidum, tuóque munimine circumséptum, sitque inimicis christiáni pópuli terribile, atque in te confidéntibus solidaméntum, et certa fidúcia victóriæ. Tu enim es Deus, qui cónteris bella, et cœléstis præsidii sperántibus in te præstas auxilium. Per únicum Filium tuum, Christum Dóminum nóstrum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

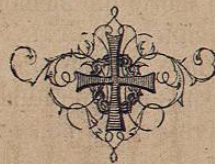
Deinde aspergit Vexillum aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, genuflexo coram eo illo, cui Vexillum tradendum est, consignat ei ipsum Vexillum, dicens :

ACCIPE Vexillum cœlésti benedictiône sanctificátum, sitque inimicis pópuli Christiáni terribile, et det tibi Dóminus grátiam, ut ad ipsius nomen, et honórem, cum illo hóstium cuneos poténter pénétres incólumis, et secúrus.

Deinde dat ei osculum pacis, dicens :
 Pax tibi.

Qui, accepto Vexillo, osculatur manus Pontificis, surgit, et discedit.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

PSALMUS 6.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam táci, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore oportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me : * exultátió mea, erue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, quæ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus gravé gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus, * ne discésseris a me.

Inténde in adiutoriúm meum : * Dómine Deus salutis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ece enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ece enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contritum et humiliátum Deus non despicias.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 101.

DOMINE exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem, et generatióem.

Tu exúrgeas miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia aedificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humilium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoce me in dimídio diérum meórum : * in generatióem, et generatióem anni tui.

Íntio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fili servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes : * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam, áuribus pécipe obseratióem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in júdicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo ómnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánima meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar. Expánde manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánima meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam : quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánima meam : * et in misericórdia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánima meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

LITANIE.

KYRIE eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison. Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.